

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLIER, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „ „
Een blad afzonderlijk 15 centime
Aankondigingen 15 centime per regel.

TONGEREN, DEN 30 MEI

Provinciale kiezingen.

De kiezingen die verleden maandag plaats gehad hebben voor de vernieuwing der provinciale raden, hebben op nieuw bewezen hoe tegenstrijdig de doctrinaire politiek is aan den geest der belgische bevolking.

In twee kantons onzer provincie, te weten, te Hasselt en te Herck de-Stad was er worsteling op den ware grond de politieke principen. In sommige andere kantons is wel is waar strijd tusschen tegenovergestelde kandidaten geweest, doch nergens dan te Hasselt en te Herck had de kiezing dien waren politieke geest die geen twijfel laat aan de principen der kandidaten.

Te Hasselt en te Herck de-Stad stonden katholieken en doctrinaireren tegen elkander op den rang en op beide deze plaatsen zijn de katholieke kandidaten gekozen en de liberale het onderste loven geworpen. In geen ander kanton onzer gansehe provincie heeft de liberale partij dien strijd tegen de katholieken op den grond der principen durven aangaan, omdat onze tegenstrevers zeer goed weten dat onze burgerij afkeer heeft van de ongodsdienstige liberalerij die reeds veel te lang op ons land drukt.

En het is niet in Limburg alleen dat de doctrinaire politiek op eene klaar sprekende wijze is veroordeeld geworden. Om zoo te zeggen in alle groote steden van het land hebben de katholieken merkwaardige zegespraken behaald.

Te Antwerpen had het gouvernement alle mogelijke pogingen gedaan om de liberale lijst te doen doorspreken. Het had zelfs beloofd de versterkingen van het noorder kasteel te doen afbreken, het al om den tegenstand van den meeting voorbij te praten. Maar de Antwerpenaren hebben met een half oog gezien dat al die schoone beloften ijdele woorden in den wind waren, en zij hebben de ministerieele foppers alweer eens van de hand geworpen. Alle ministerieele kandidaten zijn overhoop geworpen geworden en de lijst der meeting en der katholieken is met 200 stemmen meerderheid gekozen. Dat is voor het ministerie erne nederlaag die des te gevoeliger is, daar dezelve toont dat alle toegevingen, alle knippen, alle officieele verlijerijen onmachtig gebleven zijn om den afkeer der Antwerpenaren te overwinnen.

Ziet nu eens hoe de ministerieele kandidaten er van afgekomen zijn in andere provinciën.

Te Verviers waar de katholieken nooit gezegepraald hebben, zijn verleden maandag

drie katholieken en een progressief gekozen geworden. Er stonden vier ministerieele op den rang en van de vier is er geen enkele gekozen geworden.

Te Brugge waar de liberalen voor goed het perk meenden herwoonen te hebben, zijn zij verleden week verslagen geworden in de provinciale kiezingen.

Te Luik waar slechts een raadshere te kiezen was, is wel is waar de ministerieele kandidaat er doorgekropen. Doch wanneer men het getal stemmers van verleden maandag vergelijkt met de cijfers van vorige kiezingen dan ziet men dat het getal der onafhankelijke kiezers alle dagen aangroeit en dat het nu naert waarop Luik zich op zijne leent van de ministerieele dwingelandij zal vrij vechten.

Nog moet er opgemerkt worden dat de kiezingen van verleden maandag slechts kantonale kiezingen waren. In de kantons die eene volkrijke stad voor hoofdplaats hebben, zoo als Antwerpen, Luik, Brugge, Verviers, daar hebben de kiezers der stad verre de bovenhand op de buiten kiezers. Door de drukking van het ministerie en der ontelbare ambtenaren en aspiranten, door het aansloot der behoornigen, der plaatsjes en der decoratiën, weegt men op de kiezers en ongelukkig lijke enieder is niet frank genoeg van karakter, allen hebben niet genoeg edelheid in de ziel om de verleijers van de hand te wijzen en hunne overtuiging boven hun eigen belang te plaatsen.

Ondanks al deze voordeelen zijn de ministerieelen dichtgeklopt geworden. Nu vragen wij welk de uitslag in die zelfde steden moet zijn voor de kiezingen der wetgevende kamers? Wanneer het ministerie zelfs voor de provinciale kiezingen verslagen wordt in de steden waar zijn invloed zoo machtig is, wat zal er van de ministerieele kandidaten komen wanneer er bij die zelfde kiezers nog zoo veel buitenkiezers zullen stemmen die voorzeker alle redenen hebben om het liberale bewind den bodem in te slaan? In Antwerpen en in Brugge bij voorbeeld, moeten, in juni aanstaande, kiezingen plaats hebben voor de wetgevende kamers. Die zelfde kiezers die verleden maandag het ministerieel politiek veroordeeld hebben, moeten op nieuw uitspraak doen, en het is niet meer het kanton Antwerpen of Brugge, maar wel het arrondissement Brugge en Antwerpen, dat is te zeggen dat er nog een oneindig getal stemmen zullen bijgedragen worden door buitenkiezers die verleden maandag niet gestemd hebben en op dewelke het ministerie geen invloed uitoefent. Kan men dan twijfelen aan den uitslag der kiezingen der aanstaande maand juni?

KLEINE OORZAKEN, GROOTE GEVOLGEN.

(Vervolg.)

De jonge dame aarzde een oogenblik met te antwoorden; een bloes kwam op hare wangen te voorschijn, dat evenwel door het flauwe licht niet door Werner kon worden opgemerkt. Na een oogenblik te hebben nagedacht, zegde zij:

— Mij is het even als u gegaan, mijnheer, ofschoon ik meende tenemaal zeker van den weg te zijn. Ik heb een bezoek afgelegd bij een lid mijner familie, dat in dezen omtrek woont en wenschte per spoorlijn terug te keeren. In weerwil van alle waarschuwingen heb ik elk geleide naar het station afgeslagen. Weldra moest ik erkennen, dat ik verkeerd behandeld had, maar het was toen te laat om de begane fout te herstellen, want ik kon den weg huiswaarts niet vinden. De avond viel, 't werd nacht en steeds dwaalde ik rond, zonder te weten waar ik was, tot dat mijn goed zuster mij u deed ontmoeten.

Werner moest zich met deze verklaring tevreden stellen, ofschoon hij ten opzichte van menig punt twiifelde of zij wel waarheid sprak. Natuurlijk had hij evenwel geene enkele reden, welke hem 't recht gaf dien twiifel te uiten, en hij was veel te galant en te fijngevoelig, om te trachten zich meester te maken van de geheime der jonge dame. Het gesprek werd bovendien op dat oogenblik juist verstoord, doordien de waard binnenkwam om den bestelden koffie te brengen.

— Hoe ver is het naaste spoorweg station van hier? vroeg de vreemdelinge aan den waard.

— Een klein uurtje, antwoordde Peter.

— Is 't moeilijk den weg te vinden?

— Volstrekt niet. Wanneer men den straatweg die langs mijn huis loopt, maar volgt en het eerste zijpad links inslaat, dan kan men niet dwalen.

— De vraag was eigenlijk geheel overbodig, meufvrouw, vervolgde Werner, toen de waard vertrokken was, want het spreekt van zelf, dat ik u met mijne slede naar het station zal brengen.

— Gij zijt zeer vriendelijk luidde het antwoord, waarin evenwel koelheid en teruggetrokkenheid doorstraalde.

Zonderling, dacht de jonkman, wien dit niet ontgaan was, het schijnt wel dat zij mijn gezelschap zoo spoedig mogelijk wilt ontvreden.

De warmte, die het vuur van zich wierp, begon hare uitwerking te doen. Werner gevoelde eene soort van vermoeidheid en het scheen hem toe, dat dit ook het geval was bij zijne reisgezellen.

— Laat ons beproeven, zeide hij, of wij tot het aubreken van den morgend wat kunnen slapen; ik schaam mij haast, dat ik u bekennen moet, dat ik mij vermoeid gevoel, maar eerst die koude en nu die warmte... om kort te gaan de fysiek van den mensch behoudt altijd de bovenhand.

Daar hij geen antwoord kreeg beschouwde hij dit als een bewijs, dat men het met hem eens was. Hij wierp zich in zijn alles behalven eleganten, maar toch gemakkelijken stoel en slechts na weinige oogenblikken sloten zich zijne oogen. Intusschen was zijn slaap geenzins rustig. De beelden van de schoone vreemdelinge zweefde hem steeds voor oogen en was oorzaak, dat hij zich nu eens op deze, dan weder op gene zijde keerde. Eindelijk werd hij zelfs wakker. Zijn eerste blik viel op zijne reisgezellen, die mede door vermoeidheid overvallen scheen. Hij hoorde, dat zij rustig en geregeld ademde. Werner

Wij kunnen dus de toekomst met betrouwen inzien en eene broederlijke hand bereiken aan de onafhankelijke kiezers der andere provinciën, die eindelijk moede worden van de ministerieele dwingelandij en met oprechtheid terug keeren tot die recht nationale denkwijze waaraan de provincie Limburg onwankelbaar getrouw gebleven is.

Mies-kronijk.

Nauwelijks zijn de provinciale kiezingen voorbij of reeds komen de kandidaten te voorschijn voor de algemeene kiezingen tot vernieuwing der kamers. In Limburg zullen dit jaar geene kiezingen plaats hebben.

Ziehier welke provinciën aan de kiezingen zullen deel nemen: Antwerpen, Brabant, West-Vlaanderen, Luxemburg en Namen.

In een aanstaande nummer zullen wij de namen aanduiden der aftredende leden en der nieuwe kandidaten met aanduiding hunner politieke kleur.

M. De Coninck, katholieke kandidaat, heeft te Dixmude de hernieuwing van zijn mandaat aangenomen.

De voorloopige lijst der kandidaten in de Association liberale van Brussel aangeboden voor de wetgevende kiezing van 9 juni, is nu gekend. Zij behelst de namen van de dertien aftredende leden der deputatie van het arrondissement Brussel; behalve die namen bevinden zich degenen op de lijst van M. Adnet, sekretaris der associatie. A. Dansaert, voorzitter der handelsrechtbank en Thiry, doktor in de geneeskunde. De algemeene vergadering voor de keus der definitieve kandidaten, moet plaats gehad hebben op vrijdag 29 mei, ten 8 ure 's avonds.

Mgr Fr. Beck, die door Mgr den aartsbisschop van Keulen kanoniek titularis der collegiale kerk van Aken genoemd is, heeft den 21 dezer maand, feestdag van O. H. Hemelvaart de H. mis gecelebreerd in O. L. V. kerk te Tongeren.

Mgr Beck is in den geberden wereld gekend als een onafhankelijke van groote verdienste; hij heeft verscheidene onafhankelijke werken geschreven die bewijzen dat hij dit vak in den grond kent. Hij was in Tongeren vergezeld door M. den bouwmeester Schneider wiens tekening van een hoog altaar bekroond werd door het katholiek congres van Mechelen.

Na de mis heeft Mgr Beck ontbaten bij M. den deken met denwelken hij sedert meer dan twintig jaren vriendschappelijke betrek-

stond op, terwijl zijne oogen steeds op het sluimerende meisje waren gericht. De vlam van het vuur wierp haar eigenaardig schijnsel op het gelaat der vreemdelinge, terwijl de lamp op de tafel door gebrek aan olie, schier half uitgedoofd was.

Zij is werkelijk schoon, mompelde hij in zich zelve, en mij dunkt dat eene kleine belooning mij voor mijne moeite wel toekomt! Zou 't wel te verontschuldigen zijn, indien ik haar zeer zachtes en kus roofde. De verzoeking is te groot en de diefstal zal door haar volstrekt niet ontdekt worden, want ze schijnt zeer vast te slapen!

Nogmaals scheen de jonkman met zich zelve in tweestrijd, daarna stond hij op en mompelde: — Kom, kom, een kus is geene misdaad en eene herinnering aan dit avontuur wil ik ten minste hebben.

In het volgende oogenblik stond hij voor de vreemdelinge en luisterde aandachtig; hare oogen waren vast gesloten en zij ademde zeer regelmatig. Voorzichtig hooft hij zich over haar heen en drukte zijne lippen zoo zacht mogelijk op haar voorhoofd. Verschrikt verwijderde hij zich daarna; 't scheen hem toe dat een zenuwachtige schok haar door het lichaam was gevaren en zelfs dat zij plotseling had willen opstaan. Toen dacht hij zich bedrogen te hebben, want toen hij zich zoo snel als mogelijk wêr op zijnen stoel gezet had en daarna een blik op de vreemdelinge wierp, scheen het hem toe dat zij zoo rustig als te voren sliep. Werner hierdoor gerustgesteld zijnde, maakte het zich wederom gemakkelijk en weldra vielen zijne oogen toe. Weder werd zijne slaap belemmerd door onrustige droomen en na eene poos ontwaakte hij plotseling. Hij stond op en wist aanvankelijk niet hoe

kingen onderhondt. Alvorens priester te bezoekt hij verscheidene malen den rwaardigen tempel van Tongeren. Deze heeft in hem den smaak vermeerdert alles wat een antiek en godsdienstig karakter heeft.

Den 25 mei, verleden maandag, om 6 's avonds, kondigde het geluid der klokke aankomst in onze stad aan van Mgr de pelhier, bisschop van Luik die bij M. den afgestapt is. Hij was vergezeld van M. kanoniek Meyers, oud directeur van het seminarie van St Truiden en professor geestelijke welsprekendheid en godsdienoudheidskunde in het groot seminarie van Na eene halve uur rustens, heeft de eerwaardige prelaat zich op weg begeven Borgloon om den 26 het vormsel toe te de kinderen der hoofdplaats en de parochiën van het kanton.

De Gazette de Liège behelst in haar nummer van den 26 mei de volgende regelen:

- » Mgr de bisschop van Luik is gis
- » bijna het slachtoffer geweest van een vo
- » Hij kwam in zijn rijtuig de Hohepoorte s
- » op. Aan de plaats der oude poort ke
- » waar de wallen door halven onderst
- » zijn, viel en dezer zware houten o
- » rijtuig, verbrijzelde hetzelfde en versel
- » de paarden die begonnen te steigeren
- » kwam dadelijk uit het rijtuig hetgeen z
- » ongeval gebeurde tot groote voldoenia
- » talrijke omstanders. »

Een liefdadig man.

Er heeft in de gemeente Meulan in stit onder de ingevang van eene daubare geene eenvoudige en hartroerende plecht plaats gehad:

Een geshceer, doktor Babie, is over etijd overleden. Hij was de H. Vincentius a in zijn beroep. De brave man! hoe dit hebben wij hem, in alle weder, regen of snij niet of bij dag, op zijn wit perdie g toen hij door de bosschen trok, om arme z welke hem verwachtten, te Velize, Villib Bellevue te gaan verzorgen.

Hij had drie soorten van zieken: die, betaalden, en aan welken prijs! die welk niet betaalden, en die aan welke de goede g gaf wanneer hij hen verliet.

Hij zorgde te zeggen dat die welke het taalden, dit altijd eelzaamdegeden; d welke hem niet betaalden, het waarsch niet konden, en voor wat de anderen k hiervan sprak hij nooit.

Alvorens te sterven, aan de verschrikke pijnen ten proot, baalde hij uit zijnen lessenen register, brieven en gereed gemaakte tintien, en wierp ze in het vuur; toen me

hij het had Hij wreef zich de oogen, zag nog naar de plaats, waar de vreemdelinge voer uur nog geslapen had; de plaats was ledig zelve verdwenen.

De slaap was thans geheel uit zijne geweken. Hij wierp een vorschenden blik vertrek en daarna vroeg hij zich zelve « Waarheen? Waarheen? Zou zij indubemerkt hebben, dat ik haar een kus ge heb? Zou de onbezonnene inderdaad in sta geweest te vluchten, om nogmaals te verwa Hij liep in allerijl naar de deur, de grend terug geschoven, zoodat zij slechts aan « Zij is inderdaad heengegaan, mompelde zich zelve, waarschijnlijk is mijne lichtheid daarvan de schuld. Wanneer haar iets kwam... Ik moet haar nagaan en tr haar terug te vinden. »

Terwijl hij zijne pelsmuts opzocht ontdeplotseling, dat de vreemdelinge haren za had laten liggen « Die herinnering, zegde oor in zich zelve, zal ik toch bewaren; mis zal dit bewijs mij helpen om iets nalers t nemen, aangaande haar, in wier bezit de eenmaal was. »

Daarna stormde hij de deur uit. Het hem te binnen, dat zij naar den weg had ge die naar het spoorweg-station geleide. Dus hij deze richting volgen, wanneer hij haar inhale.

De jonge, krachtig gebouwde man acht in zeker opzicht eene zaak van eer om de dame in te halen, ten einde zich tegenover te kunnen rechtvaardigen.

Er bestond thans bij hem geen den m twiifel of zij had ontdekt, dat hij haar ee gegeven had en dat zij slechts schijnba oogen gesloten gehouden had, om later te k